

ГАЗЭТА ВЫХОДЗІЦЬ РАЗ У ТЫДЗЕНЬ — ЦАНА 30 Н. ФЭН.

LE JOURNAL BIELORUSSIEN
„LA PATRIE”DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG
„DAS VATERLAND”THE WHITERUTHENIAN NEWSPAPER
“THE FATHERLAND.”

№ 33 (367)

Нядзеля, 18 жнівеня 1957 г.

ГОД ВЫДАННЯ 11

„Візыта дружбы“

З нагоды падарожжа савецкай партыйна-ўрадавай дэлегацыі у гэтак званую Нямечкую Дэмакратычную Рэспубліку, а лепшія казучы ў савецкую зону Нямеччыны, «Правда» зъмісціла перадавы артыкул под крыкльным загалоўкам «Машнечць нашай дружбе!»

Запраўды, дзіўная гэтая дружба! Праўда, што савецкія дыктатары жывуць у прыкладнай згодзе са сваімі маляністкамі ўва Усходняй Берліне, але затое як адны, так і другія ніяк ня могуць здрэдзьніць ся з нямечкім народам у Усходняй Нямеччыне.

У сувязі з гэтым падарожжам савецкая прарапаганда, як заўсёды, адпушыціла вялікую порцю хлускін, выкруўленыя фактаў і рэтарчыгага пустаслоўя.

Напрыклад, у прыгаданым артыкуле «Правда» гаворыцца: «Нямечкую Дэмакратычную Распубліку актыўна выступіла і выступае за аб'еднаныя Нямеччыны на мірных і дэмакратычных асноўках».

Лягчна і разумна разважаючы, кожны запытываецца: «А што-ж можа быць большіх міфнаў, а, перадусім, большіх дэмакратычных, якія свабоднае вылічленне волі народу — выбары? Аднак як савецкі ўрад, так і ягоныя марыністкі, гэтак званы «ўрад» Усходняй Нямеччыны, ужо некалькі гадоў аддікаюць усе заходнія прарапановы правядзенія свабодных дэмакратычных выбараў. Яны ведаючы што робяць, бо такія выбараў

злыківідавалі-б камуністычную ўладу ува Усходняй Нямеччыне. Такім чынам, ненормальны падзел нямецкага народу існуе дзялей, і далей зъяўляеца найважнейшай перашкодай да нармалізаціі міжнароднага паларажэння. Але як раз у гэтым і зацікаўленыя савецкія дыктатары і іхнія берлінскія марыністкі.

Далей «Правда» піша:

«Асянгеныні працоўныя Нямечкай Дэмакратычнай Рэспублікі неразрывна ўзвязаныы з дзеянісціяй Сацыялістычнай Адзінай Партыі Нямеччыны. Будучы марксысцка-ленинскай партыяй,

Сацыялістычнай Адзінай Партыі Нямеччыны аддана служыць народу. Ейна моц у цесных і шырокіх сувязях з

працоўнымі масамі, з усім народам...»

Усё-такі найбліжэйшую сувязь з сваім народам камуністычную партыя Усходняй Нямеччыны мела, як казучы, у чэрвені 1953-га году, калі народ падчас паўстання браў за горла сваіх камуністычных праўадарыў. І толькі савецкая армія, якая танкамі ды кулямётамі здушыла ўсходня-нямечкое паўстанне, перашкодзіла большаму «зъбліжэнню» ўсходня-нямечкага народу із

сваймі прыгнітальнікамі — камуністычнымі вадарамі. Реч зразумела, што «зъбліжэнне» не пашло на задроўе апошнім.

Чаго-ж Хрушчоў і супалка едуць ува Усходнюю Нямеччыну? Хіба-ж як дзе-

ля того, каб, як і нядыёна ў Чэхаславаччыне, пераконваць Неміціяў гаворачы, што калі-б «да камунізму дачапіць кусок мяса, ды кусок масла, ды ўдоваль малака», дык людзі малгі-б гэты камунізмі пераварваць. Усходня-нямечкі грамадзства ведае шмат больш, чымся яму можа сказаць Хрушчоў. Прыкладам ведае, што ў Захадній Нямеччыне, дзе камунізму, ёсьць аж замшат мяса, масла, малака і ўсіх іншых прадуктаў харчавання і тавараў. А таму, што ведае — масава ўцікае з камуністычнага «фра», на Захад.

Мэтай гэтай «візыты дружбы» — гэта падмацаваныне аўтарытэту маскоўскіх марыністак ува Усходний Нямеччына. Ейна моц у цесных і шырокіх сувязях з падмацаванымі масамі, з усім народам...»

Усё-такі найбліжэйшую сувязь з сваім народам камуністычную партыя Усходняй Нямеччыны мела, як казучы, у чэрвені 1953-га году, калі народ падчас паўстання браў за горла сваіх камуністычных праўадарыў. І толькі савецкая армія, якая танкамі ды кулямётамі здушыла ўсходня-нямечкое паўстанне, перашкодзіла большаму «зъбліжэнню» ўсходня-нямечкага народу із

сваймі прыгнітальнікамі — камуністычнымі вадарамі. Реч зразумела, што «зъбліжэнне» не пашло на задроўе апошнім.

Чаго-ж Хрушчоў і супалка едуць ува Усходнюю Нямеччыну? Хіба-ж як дзе-

Як скурат на агні

Леташнія драматычныя падзеі ў Буругрэчине, рэжа якіх не перасцікае, а апошнім часам яшчэ і маціе пад упłyvам дакладу адмисловасце камісіі Задзіночных Нацыяў, змушаюць саветы круціца, якія ўсе заходнія прарапановы правядзенія сваімі дэмакратычных выбараў. Адно ў ліпені зъяўлілісь дзіўне невялічкія зацемкі пра суды над г. зв. «буругрэскімі контэр-рэвалюнцыянерамі».

Ніколі яшчэ, бадай, савецкае хвальшашвінне не дасягала гэткіх фантастычных памераў, якія, як у дадзеных выпадку. Уважлівы перагляд гэткіх аўтарытэтных савецкіх матэр'ялаў, як артыкулы і зацемкі ў маскоўскай газэце «Правда», або радыёперадачы Масквы, паказваюць, што першае, за травень і чырвень месяцы ані словамі ўспоміненыя там безълічныя суды ѹ прысуды над буругрэскімі змагарамі за свободу ў гэтым часе ды, другое, таксама ані не асьветлены аўтактычнай дакладу адмисловасце камісіі Задзіночных Нацыяў, якія асуздзілі савецкіх ўмішаных не ў буругрэскіх судах. Адно ў ліпені зъяўлілісь дзіўне невялічкія зацемкі пра суды над г. зв. «буругрэскімі контэр-рэвалюнцыянерамі».

Паводле афіцыйных дадзеных Будапешту, ад часу леташняго буругрэскага паўстання адбылося больш за 600 вялікіх судоў над змагарамі за свободу, вінавачанымі у розных «злачынствах», ад «забойства» ненавіджаных агентаў АВГО (буругрэскага тайнае паліцыі) да паслаўчыння антыкамуністычнага літаратору.

З гэтага ліку суджаных — 120 асобаў даслалі прысуды на смерць, і з іх 80 фактывна скараныя смерцю, а рэшце кара, якія замененія меншымі карамі, 480 асобаў засуджаныя на 10 і больш год турмы.

Паводле неафіцыйнае статыстыкі з аўтарытэтных буругрэскіх антыкамуністычных колаў, 37 000 асобаў інтэрнаваныя, а 15 000 дэпартаваныя з Будапешту, увадзленыя рабёнкі.

Шмат якіх з гэтых старонін інсцэнізваюць судоў навілі жах на цалыя саветы. Абвешчаны на пачатку чырвена прысуд ведамага драматурга Эзэфа Галі й выдатнага журналіста Гильоя Обэрсоўская да кары смерці з «контэр-рэвалюцыйную дзейнасць» узрушыў нат французскага мастака-камуніста Паблю Пікаса, які публічна пратэставаў да Будапешту. Да Пікаса далучыліся ў пратэсце і такія выдатныя постасці французскага камуністычнага літаратурнага савету, як

хіба што толькі з заходніх краініцаў, стаў вугорскі міністэрства юстыцыі абяцаваць «Вызваленіне» й падзел народу, якія дадзеныя на гэтым.

Заміж гэтага, «Правда» ў маскоўскіх радыё бязупынна падавалі з Будапешту паведамлены пра «даспехі» й «даспехі» на розных галінах буругрэскага савета.

(Заканчэнне на 3-й бачыне)

За мінулы тыдзень

(пс.) Падарожжа Хрушчова ўва Усходнюю зону Нямеччыны ў ягонія там выступленын ішчэ раз разబілі ўпорыстасці бязглаздасці ілюзіі заходніх палітыкаў і прэзы, што пасля вычышчэнія г. зв. антипартыйнай групы з крамлёнскага Адміністраціўнага палітыка ўрада.

Аднак, ані слова аб усім гэтым, у тым і ад нязыкім працэсце Пікаса ў Арагоне, не дайшло да савецкага грамадзства

Мікіта, раскудахтаўшыся, чаўпе смаліяны дубы, і бачна, што ўрэзаны калекціўнае кіраўніцтва пастанавіла кантраўляваць ягоную гаварыльную прыладу. У выніку гэтага Мікіта сказаў мениш аб сурдзе, але затое пад гэтым што ён скажаў, падпісаўшы ўсе маскоўскія верховыя ўлады, якія зъяўляюць сябе за гэтым падзелам.

З прамоваў Хрушчова, у якіх былі падмацаваны аўтарытэт сваіх усходніх марыністак, паказаць саветы, якія зъяўляюць сябе за гэтым падзелам.

Мікіта, раскудахтаўшыся, чаўпе смаліяны дубы, і бачна, што ўрэзаны калекціўнае кіраўніцтва пастанавіла кантраўляваць ягоную гаварыльную прыладу. У выніку гэтага Мікіта сказаў мениш аб сурдзе, але затое пад гэтым што ён скажаў, падпісаўшы ўсе маскоўскія верховыя ўлады, якія зъяўляюць сябе за гэтым падзелам.

З прамоваў Хрушчова, у якіх былі падмацаваны аўтарытэт сваіх усходніх марыністак, паказаць саветы, якія зъяўляюць сябе за гэтым падзелам.

Мікіта, раскудахтаўшыся, чаўпе смаліяны дубы, і бачна, што ўрэзаны калекціўнае кіраўніцтва пастанавіла кантраўляваць ягоную гаварыльную прыладу. У выніку гэтага Мікіта сказаў мениш аб сурдзе, але затое пад гэтым што ён скажаў, падпісаўшы ўсе маскоўскія верховыя ўлады, якія зъяўляюць сябе за гэтым падзелам.

З прамоваў Хрушчова, у якіх былі падмацаваны аўтарытэт сваіх усходніх марыністак, паказаць саветы, якія зъяўляюць сябе за гэтым падзелам.

Мікіта, раскудахтаўшыся, чаўпе смаліяны дубы, і бачна, што ўрэзаны калекціўнае кіраўніцтва пастанавіла кантраўляваць ягоную гаварыльную прыладу. У выніку гэтага Мікіта сказаў мениш об сурдзе, але затое пад гэтым што ён скажаў, падпісаўшы ўсе маскоўскія верховыя ўлады, якія зъяўляюць сябе за гэтым падзелам.

Мікіта, раскудахтаўшыся, чаўпе смаліяны дубы, і бачна, што ўрэзаны калекціўнае кіраўніцтва пастанавіла кантраўляваць ягоную гаварыльную прыладу. У выніку гэтага Мікіта сказаў мениш об сурдзе, але затое пад гэтым што ён скажаў, падпісаўшы ўсе маскоўскія верховыя ўлады, якія зъяўляюць сябе за гэтым падзелам.

Мікіта, раскудахтаўшыся, чаўпе смаліяны дубы, і бачна, што ўрэзаны калекціўнае кіраўніцтва пастанавіла кантраўляваць ягоную гаварыльную прыладу. У выніку гэтага Мікіта сказаў мениш об сурдзе, але затое пад гэтым што ён скажаў, падпісаўшы ўсе маскоўскія верховыя ўлады, якія зъяўляюць сябе за гэтым падзелам.

Мікіта, раскудахтаўшыся, чаўпе смаліяны дубы, і бачна, што ўрэзаны калекціўнае кіраўніцтва пастанавіла кантраўляваць ягоную гаварыльную прыладу. У выніку гэтага Мікіта сказаў мениш об сурдзе, але затое пад гэтым што ён скажаў, падпісаўшы ўсе маскоўскія верховыя ўлады, якія зъяўляюць сябе за гэтым падзелам.

Мікіта, раскудахтаўшыся, чаўпе смаліяны дубы, і бачна, што ўрэзаны калекціўнае кіраўніцтва пастанавіла кантраўляваць ягоную гаварыльную прыладу. У выніку гэтага Мікіта сказаў мениш об сурдзе, але затое пад гэтым што ён скажаў, падпісаўшы ўсе маскоўскія верховыя ўлады, якія зъяўляюць сябе за гэтым падзелам.

Мікіта, раскудахтаўшыся, чаўпе смаліяны дубы, і бачна, што ўрэзаны калекціўнае кіраўніцтва пастанавіла кантраўляваць ягоную гаварыльную прыладу. У выніку гэтага Мікіта сказаў мениш об сурдзе, але затое пад гэтым што ён скажаў, падпісаўшы ўсе маскоўскія верховыя ўлады, якія зъяўляюць сябе за гэтым падзелам.

Мікіта, раскудахтаўшыся, чаўпе смаліяны дубы, і бачна, што ўрэзаны калекціўнае кіраўніцтва пастанавіла кантраўляваць ягоную гаварыльную прыладу. У выніку гэтага Мікіта сказаў мениш об сурдзе, але затое пад гэтым што ён скажаў, падпісаўшы ўсе маскоўскія верховыя ўлады, якія зъяўляюць сябе за гэтым падзелам.

Мікіта, раскудахтаўшыся, чаўпе смаліяны дубы, і бачна, што ўрэзаны калекціўнае кіраўніцтва пастанавіла кантраўляваць ягоную гаварыльную прыладу. У выніку гэтага Мі

Зь беларускага жыцьця

Вялікая ўрачыстасць БАПЦарквы ў Сыднэі

Настаціем нашае сыв. БАПЦ у Сыднэі ёсьць Пратадарей а. Уладзімір Жылінскі. Апошнім часам ён вельмі ажыўві нашу Царкву ѹ значна павялічыў нашу Прыход. Нашы вернікі вельмі ўпадабалі яго асабіўну таму, што ён залажкыў у нас беларускую школку для дзетак, у якой перад Божаю Служба вучыць іх Закону Божага й ролігі беларускага мовай. Вацыкі вельмі ѹдзячныя іму, тым болей, што ён працуе ту самаахвярна й зусім бязы-тэрэсона.

Але асабіўную ўрачыстасць мы мелі ў днёх 14-21-га ліпеня. Усім нам ужо вядома, што Высокатэрэспачыцельнішы ўладаўца Святога паstryк Пратадарей а. Мадэста Яцкевіча ў манахі й руках палацкыя ёго ў сан Архімандрты. Высокатэрэспадобны Архімандрты Мадэст ня толькі добры духоўнік, але й шырый беларускі патрыёт. Тому, жадаючы пачесыць душы наших вернікаў, ён-14-га ліпеня прыбыў да нас у Сыднэй і ў асьцьце прат. а. Уладзімера адслужыў нам Божую Службу.

Нашая Царква была амаль перапоўнена вернікамі, якія, пачуўши аб прыбыці а. Архімандрты Мадэста, здаўлек, некаторыя больш за 25 міль, паспышылі на Службу Божую. Урачыстасць Службы Божага ды натхнёнае казаныне а. Архімандрты да сълэз узварышылі ўсіх вернікаў. А Архімандрты казаў: «Многія нашыя няпрыядылі старавіца ўсходы пашыраць такую няпраўду, што нашая любая Беларусь ня можа быць вольнаю й незалежнаю Дзяржаваю. Нам вельмі пікада іх, быяны гэтым моцна грашаць як супротив свабоды чалавека й народу, так і супротив Запаведзі Божых, супротив Господа нашага Ісуса Хрыста. Каторыя вучыць нас, што ёсе людзі й народы павінны быць свабоднымі. Тому, з Волі Божага, будзе свабоднаю й незалежнаю нашай слаўнай Радзімі!»

Усім нам было нязычайна прыjemна чуць, што нашае змаганыне за свабоду й незалежнасць адпаведае волі Божай, таму гэтыя слова а. Архімандрты глыбока запалі ў нашыя душы й узварышылі іх да сълэз. Пасля Службы Божага а. Архімандрты прагласіў многалеўніца нашаму духавенству й усім вернікам. Усім натхнёна съпявалі: Многія, многія лета! Усі мы былі радыя й таму, што прат. а. Анатоль Кунцівіч добра заранізваў наші невялічкі хор, які гэтым разам на дзіве прыгожа съпявалі, за

Да Беларусаў каталікоў Нью Ёрку

(Заканчэнне з 1-ай бачыны)

грамадзка. Напатканыя труднасці аднак і дагэтуль яго змушаць карыстаць з рэзывансічнай занадта аддаленай ад таго асяроддзя, душпастирскуючи не над Беларусамі. І цікава реч, што да гэтага змисла яго ня толькі матар'яльная сітуацыя (яе заўсёды ён уладзіў-бы прыбліжэйшай пабочнай, скажам, капэляні), колькі якраз тага грамадзкая немач: практыкі на першых сыв. Імішакі ягоных быў не надта заахвочаючы да дзялайшай душпастирской пасьвяты.

З вялікім прызнаннем аднак — даведваема — энэргічны ініцыятар наш не зьнеахвояўся на юддакамі правізарычных сваіх пачынанняў і абарыкуювае справу далей, студыюючы аставіны, мясцовы грамадзкі і культурныя сілы, ды шукаючы спосабаў душпастирскага канцтку із суродзічамі. Між такімі спосабамі, апрача разасланага аптычніка, на першы плян высунулася ролігіна-асветная преса. Абмяркоўваецца пытанніе: ці болей актыўнаваць ужо існуючу чашапіс лацінскі, дапасаваўшы яго да новых патрэбай, ці стварыць «нешта сваё» мясцове, саматужнае. Засыпераючыся

ад усякіх суб'ектыўных сугэстый, трошы-бо прынесь першы праект. Бе тая неизбежная саматужнасць, як пацвярджае дагэтульшні нашае выдавецкая практика, другога праекту, хоцьбы ёй была ген'яльнай і тое «нешта» да-лося-б ажыццяўці найлепей, то усё-ж глыне яно гэтулькі коштава, часу й энергіі, што на хопіце яе на самасць цэла-дущпастирства (асабіўца пры пабочных авазах, абы якіх мы ўспаміналі), на той стала жывы контакт і ўпры-жывое добра падрыхтавана слова ў сівітні, практикы літургічную й арганізацыйную, бо-ж самае мёртвае літары публіцыстычнае для жывыя духовага да-лаціка на хопіце. А ці-ж мячмыма гэта ўсё для самога адзінокага сівітара, хоцьбы ён быў і найздальнейшы ды найтрацінейшы, а з кішэнімі міліянерскімі. Аб раздрабленыі так не вялікае колькасці чытчачоў рэлігійнай прэсы ды індывідуалізаціі вырабляючай ў нас трохнайтікія трэба мо-жу ёй гаварыць.

І вось тут павінна выступіць зь дзея-наю і ўзгоднена з нашым духавенствам данага абраду помачку нашае грамадзтва, паконываючы ўсё немачы. Паста-віць справу на вастрых дзейніх узяў і натужыць усе свае сілы для найлепшага заладжання яе. Тут якага нашае гра-

мадзта павінна здаць экзамін свае адраджэнскіе даследаваніці, свае жывое, шырае й талкове катализкасці. Годзе нараака на расцягнуцца, на-недахон патрэбнага кворуму пры афіцыйных заходах, на ўсякія іншыя пера-пони. Папрабуйце толькі заладжваць гэту архіважную справу з такой су-рэйнай і салідарнай адданасцік, як за-ладжвае іншыя ідэйна-адраджэнскія спрэвы, а хутка ўбачыце, як труднасці будуть малець.

— 3.

Літаратурныя нататкі

Хочацца найперш зазначыць, што наше азнямленне з сучасным станам беларускай савецкай літаратуры далёка няпоўна, недастаткова, мы скажалі-б пра то — въшадковое: вельмі мала чаго даходзіць да нас зза зялезнай заслоны, то, што й трапляе — найчасцей, нажаль, у перакладзе ў расейскую мову. Але й гэта, з чым нам давялося пазнаміцца, дастаткова дзеля того, каб можна было гаварыць аб некаторых спэцифічных асаблівасцях беларускай савецкай літаратуры. Тут мова ня йдзе адтым, што яна — савецкая; мы ведаем — іншай, не савецкай літаратуры ў ВССР у дадзеных умовах і быць ня можа: савецлістичны реалізм — катэгарычны імпэраторы для кожнага савецкага пісменніка. Для мы й бяром такі, а не які-небудзь іншыя стац «нашай» савецкай беларускай літаратуры. Паглядзім на яе з гледзішча тых мячымасцяў яйнага разыўціця, якія «дае ёй сацыялістичны реалізм». Ці въярьысталі беларускай савецкай літаратуре навет тыя абмежаваныя, мінімальныя мячымасці (мы маём на ўвазе творчыя мячымасці), на якія дазваляе норматыўная эстэтыка савецлістичнага реалізму? Адкажам адразу — не, на въярьысталі. Нейкая на-веш залишня паслухамісці і балязлівасць, нейкая атмасфера пакоры за-панаўала над творчымі духамі беларускіх савецкіх пісменнікі. Сыцвяр-джаючыя гэта, мы не баймося казаць нейкай нявыгоднай для нас праўды.

Праўда звязулецца прафай, і нічога тут, як кажуць, не папішаць. Зразумела, мы не гаворым тут аб апазыцыйнай беларускай літаратуре папярэні часоў, мы не гаворым тут іншай літаратуре перыяду вайны й аб літаратуре кароткага часу пасля вайны: там усёткі не-щыта было, і творчыя дукторы «скарынкі эпігоннай на быўшыя», як некалі казаў Уладзімер Дубука. Мы зусім тут не гаворым аб апазыцыйнай літаратуре, як такай, і никога на яе не праўакуем. Мы гаворым толькі аб атмасфэре застоею, аб правінцыяльнасці, нароцце, як выказаўся ў свой час савецкі крытык Адамовіч. Часта-густа беларускія савецкія пісменнікі задавольняюцца толькі пра-ганднай ролій літаратурнага твору, зусім на выконваючыя ролі пісменнікі, як, напрыклад, сабе таго-ж самага, добра вядомага «інжынера чалавечых душаў» ходзі-бы. Скажаце, умовы не дазваляюць? Вядома роц! Але чаму-ж, скажам, не каму Дудзінаву тывя-ж смыя умовы дазволілі ў сваім рамане «Не адзінм хлебам» паказаць хоць у нейкай меры праўду жывыя? А толькі гэтай меркай, як відома, мераюць літаратурныя ма-стакі твор! І думаецце, што «Не адзінм хлебам» — гэта антысавецкі твор? Зусім не — па сваёй ідзе ён — савецкі твор! Чаму-ж бы тады беларускім савецкім пісменнікам ня ўзяць ў гэтым хлебам паказаць хоць у нейкай меры праўду жывыя? А толькі гэтай меркай, як відома, мераюць на крытыку, няхай сабе ў суроўлю, сымляй «працягваць ножкі»? Чаму ў нас няма свайго такога хлеба, хоцьбы ён быў і найздальнейшы ды найтрацінейшы, а з кішэнімі міліянерскімі. Аб раздрабленыі так не вялікае колькасці чытчачоў рэлігійнай прэсы ды індывідуалізаціі вырабляючай ў нас трохнайтікія трэба мо-жу ёй гаварыць?

Літаратурна-мастакі часапіс «Полымя» навет формаю і ўсім іншымі штампами насыльдзе расейскай такі-ж часапісу. Але чаму ў ім няма свайго нейкага? Чаму ў нас няма свайго такога хлеба, хоцьбы ён быў і найздальнейшы ды найтрацінейшы, а з кішэнімі міліянерскімі. Аб раздрабленыі так не вялікае колькасці чытчачоў рэлігійнай прэсы ды індывідуалізаціі вырабляючай ў нас трохнайтікія трэба мо-жу ёй гаварыць?

Літаратурна-мастакі часапіс «Полымя» навет формаю і ўсім іншымі штампами насыльдзе расейскай такі-ж часапісу. Але чаму ў ім няма свайго нейкага? Чаму ў нас няма свайго такога хлеба, хоцьбы ён быў і найздальнейшы ды найтрацінейшы, а з кішэнімі міліянерскімі. Аб раздрабленыі так не вялікае колькасці чытчачоў рэлігійнай прэсы ды індывідуалізаціі вырабляючай ў нас трохнайтікія трэба мо-жу ёй гаварыць?

Літаратурна-мастакі часапіс «Полымя» навет формаю і ўсім іншымі штампами насыльдзе расейскай такі-ж часапісу. Але чаму ў ім няма свайго нейкага? Чаму ў нас няма свайго такога хлеба, хоцьбы ён быў і найздальнейшы ды найтрацінейшы, а з кішэнімі міліянерскімі. Аб раздрабленыі так не вялікае колькасці чытчачоў рэлігійнай прэсы ды індывідуалізаціі вырабляючай ў нас трохнайтікія трэба мо-жу ёй гаварыць?

Літаратурна-мастакі часапіс «Полымя» навет формаю і ўсім іншымі штампами насыльдзе расейскай такі-ж часапісу. Але чаму ў ім няма свайго нейкага? Чаму ў нас няма свайго такога хлеба, хоцьбы ён быў і найздальнейшы ды найтрацінейшы, а з кішэнімі міліянерскімі. Аб раздрабленыі так не вялікае колькасці чытчачоў рэлігійнай прэсы ды індывідуалізаціі вырабляючай ў нас трохнайтікія трэба мо-жу ёй гаварыць?

Літаратурна-мастакі часапіс «Полымя» навет формаю і ўсім іншымі штампами насыльдзе расейскай такі-ж часапісу. Але чаму ў ім няма свайго нейкага? Чаму ў нас няма свайго такога хлеба, хоцьбы ён быў і найздальнейшы ды найтрацінейшы, а з кішэнімі міліянерскімі. Аб раздрабленыі так не вялікае колькасці чытчачоў рэлігійнай прэсы ды індывідуалізаціі вырабляючай ў нас трохнайтікія трэба мо-жу ёй гаварыць?

Літаратурна-мастакі часапіс «Полымя» навет формаю і ўсім іншымі штампами насыльдзе расейскай такі-ж часапісу. Але чаму ў ім няма свайго нейкага? Чаму ў нас няма свайго такога хлеба, хоцьбы ён быў і найздальнейшы ды найтрацінейшы, а з кішэнімі міліянерскімі. Аб раздрабленыі так не вялікае колькасці чытчачоў рэлігійнай прэсы ды індывідуалізаціі вырабляючай ў нас трохнайтікія трэба мо-жу ёй гаварыць?

Увага!

Увага!

У Выдавецтве «Бацькаўшчыны» вы-шилі асобнай кніжкай і ўжо прадаюца

Кніжка выдадзеная вялікім фарматам, у прыгожай каліяровай вокладцы, на добры луксусовай паперы і абы-якіе 215 бачынаў друку. Кніжка складаецца з двух разьдзелаў: 1. «Народныя казкі», які зімічае 23 беларускія народныя казкі ў іхнім арганічным выглядзе, 2. «Казачыя матывы на літаратурных апрацаваніях», які абыймае 25 вершаваных і празайчых твораў ведамых беларускіх пастаў і пісменнікі, якія на-зімічаюцца ў складе беларускіх пісменнікі, якія толькі забісяцца паслухаваніем із фальклорных матывах. У кнізе зімічана 75 іллюстрацый да пасобных казак, выкананых беларускімі мастакамі на эміграцыйных выда-рыстах з беларускіх выданій у БССР.

Цяна кнігі з амэрыканскіх дэляніяў ў мяккай папяровай вокладцы і абы-якіе 215 бачынаў друку. Кніжка складаецца з двух разьдзелаў: 1. «Народныя казкі», які зімічае 23 беларускія народныя казкі ў іхнім арганічным выглядзе, 2. «Казачыя матывы на літаратурных апрацаваніях», які абыймае 25 вершаваных і празайчых твораў ведамых беларускіх пастаў і пісменнікі, якія на-зімічаюцца ў складе беларускіх пісменнікі, якія толькі забісяцца паслухаваніем із фальклорных матывах. У кнізе зімічана 75 іллюстрацый да пасобных казак, выкананых беларускімі мастакамі на эміграцыйных выда-рыстах з беларускіх выданій у БССР.

Цяна кнігі з амэрыканскіх дэляніяў ў мяккай папяровай вокладцы і абы-якіе 215 бачынаў друку. Кніжка складаецца з двух разьдзелаў: 1. «Народныя казкі», які зімічае 23 беларускія народныя каз